

sig Livsarvinger, før 1. Oktober 1922 ved en testamentarisk Disposition tillagt den længstlevende Arveret til eller Raadighed over den først afdødes Bo, vil en saadan Bestemmelse være at anse som hjemlende den efterlevende Ægtefælle Ret til at hense i uskiftet Bo." Jeg vil gerne spørge, om Ordet Livsarvinger skal forstaaes som fælles Livsarvinger, og hvis ikke, hvorledes det saa gaar, hvis den først afdøde efterlader sig Særkuldsbørn, navnlig hvis han eller hun efterlader sig myndige Særkuldsbørn, om Resultatet da bliver, at den længstlevende kommer til at sidde i uskiftet Bo ogsaa med disse myndige Særkuldsbørn, uanset om man efter den her hjemme gældende Ret maatte have krævet disse Særkuldsbørns Samtykke dertil.

Trier: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale begge Lovforslagene til hurtig Fremme, og jeg skal kun rette et eneste Spørgsmaal til den højtærede Minister vedrørende Motiveringen til § 1 i Lovforslaget om Indførelse af dansk Personret i de sønderjydske Landsdele. I Motiveringen staar der, at det for en stor Del er foranlediget ved de Spørgsmaal, der er rejst om Renter efter tysk Lovgivning, og jeg spørger da, om det er i Overensstemmelse med den Overenskomst, der er truffet om disse Renters Udbetaling, at man mulig-gør indtil December 1924 Dødserklæringer ved Dom. Idet jeg gaar ud fra, at det er saaledes, og at der efter den mellem Danmark og Tyskland truffne Overenskomst ikke senere kan rejses Krav om Renter, mener jeg, at § 1 i og for sig er overflødig.

Holger Andersen: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg anbefale de to foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting. Begge Lovforslagene har jo været Genstand for en grundig og indgaaende Behandling i det andet høje Ting, og det turde derfor ikke være nødvendigt at undergive dem en særlig Udvalgsbehandling i dette Ting.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat disse Lovforslag, og fordi den højtærede Minister har stillet sig saa velvilligt overfor de Ønsker, der er blevet fremført fra sønderjydske Side, og som jo særlig for det første Lovforslags Vedkommende, om Indførelse af dansk Personret, Familieret og Arveret i de sønderjydske Landsdele, tager Sigte paa at hidføre nogenlunde ensartede Retsforhold Nord og Syd for den gamle Grænse. Forholdet

har jo hos os i de sønderjydske Landsdele været dette, at der med Hensyn til Formueret mellem Ægtefæller bestaar meget vidt forskellige Forhold. Vi har de Retsforhold, der er baseret paa Bürgerliches Gesetzbuch og altsaa omfatter de Ægteskaber, der er stiftet efter 1900. For disses Vedkommende er den sædvanlige lovordnede Tilstand Særejeordningen mellem Ægtefællerne, gesetzliches Güterrecht, som det hedder i Bürgerliches Gesetzbuch, men ved Siden deraf kender Bürgerliches Gesetzbuch ikke færre end 3 forskellige Former for Formuesfællesskab baseret paa Ægtepagt, og desuden har vi den Formueordning mellem Ægtefæller, der bestod i Tiden før 1900, og som hviler paa Jydske Lov, ja ved Siden deraf endog endnu andre ældgamle Rettigheder, der delvis er baseret paa lybsk Ret og andre gamle Retsforhold. Det drejer sig i det foreliggende Lovforslag om Tilv. jebringelse af en i høj Grad paakrævet Ensartethed i Forholdene Nord og Syd for den gamle Grænse.

Med Hensyn til § 1 i Lovforslag Nr. 129 skal jeg kun udtale, at i og for sig havde det maaske været nok saa naturligt, om denne Paragraf var fremtraadt som et Tillæg til eller Ændring i Loven af 1. December 1920 om midlertidig Understøttelse til militære Invalidere og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele, idet der med denne Paragraf er tænkt paa de militære Renter, der oppebæres i Medfør af nævnte Lov og altsaa omregnes i Henhold til de i denne Lov truffne Bestemmelser. Dansk Lovgivning kender jo ikke dette, at man kan erklære en Person for død i alle Relationer, men naar her den tyske Retspraksis er foreslaaet opretholdt, skyldes det udelukkende Ønsket om, at man maatte kunne tilendebringe de Sager, der allerede er rejst med det Formaal for Øje, at de paagældende skal kunne faa de militære Invaliderenter, som de efter den hidtil bestaaende tyske Lovgivning maatte have Krav paa, og faa dem reguleret i Henhold til den midlertidige Lov af 1. December 1920.

Hvad selve Lovforslagets Hovedbestemmelser i § 3 angaar, er Forholdet jo det, som det ogsaa blev fremhævet af den højtærede Justitsminister, at Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse er væsensforskelligt fra den Form, i hvilken det blev fremsat i det andet høje Ting, idet Lovforslaget ogsaa indfører den gældende danske Lovgivning om Formueforholdet mellem Ægtefæller, Loven af 7. April 1899, for de *bestaaende* Ægteskaber. Dog er der selvfølgelig i Lovforslaget givet en rimelig Frist med Hensyn